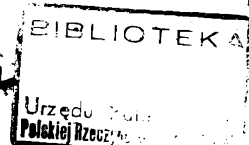

5 grudnia 1929 r.

D 06 m 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10813.

Kl. 8 k 3.

Józef Trojanowski
(Warszawa, Polska).

Sposób impregnowania tkanin do celów drukarskich i litograficznych.

Zgłoszono 23 lipca 1928 r.

Udzielono 23 lipca 1929 r.

Płótna i tym podobnych tkanin nie używano dotychczas do celów drukarskich i litograficznych z tego powodu, że materiały te poddawały się walcom drukarskim podczas druku, wskutek czego odnośne klisze nie trafiały identycznie w te same miejsca. Drukowanie dużych wzorów na materiałach do celów konfekcyjnych i użytku domowego stosuje się wprawdzie w fabrykach włókienniczych, lecz wymaga maszyn drukarskich o specjalnej konstrukcji i nawet w tym przypadku jest zupełnie niemożliwym drukowanie wzorów o tak skomplikowanym i drobnym rysunku, jakie powszechnie stosuje się w drukarniach i zakładach litograficznych. Z tego powodu np. mapy geograficzne nie drukuje się bezpo-

średnio na płótnie, lecz na papierze, który następnie podkleja się płótnem. Podobnie przedstawia się sprawa reprodukcji obrazów.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób impregnowania wszelkiego rodzaju tkanin, celem nadania im odpowiedniej sztywności tak, aby podczas druku zachowywały się jak papier, to znaczy umożliwiały odbicie na tym samym kawałku kilku klisz bez jakichkolwiek wzajemnych przesunięć.

Sposób według niniejszego wynalazku umożliwia również otrzymywanie tkanin o dużej przejrzystości, co przy wykonywaniu wszelkiego rodzaju przezroczy posiada bardzo ważne znaczenie, gdyż przezrocza ta-

kie są bardzo trwałe i dają się wykonać nietylko ręcznie, lecz litograficznie, co niemożliwe jest do wykonania na szkle, gdyż nawet ręczne malowanie na szkle wymaga specjalnych farb i jest bardzo trudne.

Wynalazek niniejszy polega na tem, że płótno lub inne tkaniny nasycą się wodnym roztworem ichtyokolli, to jest tak zwanego kleju rybiego i następnie wysusza. Celem zmniejszenia przezroczystości tak impregnowanej tkaniny lub nadania jej koloru dodaje się do roztworu ichtyokolli odpowiedniej farby. Tkanina impregnowana sposobem według niniejszego wynalazku traci swą dotychczasową rozciągliwość, przyczem jednak pozostaje elastyczna, nie pęka i nie łamie się, a użyta do celów drukarskich i litograficznych zachowuje się tak samo jak papier, umożliwiając na dowolnej maszynie drukarskiej wielokrotny druk bez jakichkolwiek braków. Próby np. wykazały, że płótno impregnowane w powyższy sposób tak dalece nie poddaje się walcom drukarskim, że duży kawałek wspomnianego płótna o wymiarach mniej więcej 1m² można było sześć razy zadrukować bez jakichkolwiek przesunięć tą samą kliszą, przedstawiającą bardzo skomplikowaną tabelę z licznymi liniami pionowymi i poziomymi, wypełnioną najdrobniejszym drukiem.

Tkanina impregnowana sposobem według niniejszego wynalazku odpowiada najbardziej daleko idącym wymaganiom

przemysłu drukarskiego i litograficznego co do nierozciągliwości materiału i posiada nadto tę zaletę, że nie wilgotnieje podczas druku od kamieni litograficznych, które z natury rzeczy są wilgotne przy pracy.

Tkaniny impregnowane sposobem według niniejszego wynalazku nadają się do wszelkiego rodzaju druku i litografji, zwłaszcza w takich przypadkach, gdy chodzi o trwałość danego druku i litografji, a więc np. do drukowania map geograficznych, wszelkiego rodzaju reprodukcji obrazów, napisów, ogłoszeń, plakatów, które dotychczas wykonywane na papierze wskutek deszczu szybko ulegały zniszczeniu, oraz do wykonywania wszelkiego rodzaju przezrocz.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób impregnowania tkanin do celów drukarskich i litograficznych, znamieny tem, że tkaniny nasycą się wodnym roztworem ichtyokolli.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że celem zmniejszenia przezroczystości impregnowanych tkanin, do wodnego roztworu ichtyokolli dodaje się dowolnej farby.

Józef Trojanowski.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.